

- 2) „Lovene for Limfjordsfiskeriet af 4. Januar 1861 og 22. Marts 1867 samt Lov 29. Decbr. 1857 § 30 sættes ud af Kraft.“
- 3) „Brugen af Halevaad, af hvad Slags nævnes kan, er udenfor Limfjorden forbudt i samtlige de danske Fjorde og Farvande, som ere indenfor, hvad der kan kaldes aabent Hav.“

Meningen med Post 1 var selvfølgelig baade at forbyde de store Trawls og de indført mindre „Zeesen“, hvilke Opfindsomheden allerede havde begyndt at undergive Smaaforandringer. Det kan vel antages at have været i Forbindelse med denne Indstillings Post 1 (hvorfor Posterne 2 og 3 forbleve upaaagtede, er Udvalget ubekjendt), at Ministeriet i Sessjonen 1871—72 forelagde Rigsdagen følgende Lovforslag:

§ 1.

Det skal herefter være forbudt i de til det danske Soterritorium hørende Have, Bugter, Fjorde og Sunde at udøve Fiskeri med Vaad, som med Fartøjer slæbes langs Bunden (Drivevaad, Trawl).

§ 2.

Overtredelser af det i § 1 ommeldte Forbud straffes med Bøder fra 20 til 200 Rd. Sager angaaende saadanne Overtredelser behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde Politikassen

Der kan ikke efterlades nogen Tvivl om, navnlig naar efterlæses de Bemærkninger, hvormed bemeldte Lovforslag er ledsaget, at Ministeriets Mening har været den, at forbyde Brugen af baade større og mindre Drivevaad; § 1 er i saa Henseende klar og kan ikke være tydeligere (sfr. Rigsdags-tidenden for 1871—72, Till. A Sp. 2001—4). Imidlertid udgik efter en kort Behandling i Folkethinget og aldeles uden Dmtale i Landstinget Regeringens foransførte Forslag d. 16. Febr. 1872 fra Rigsdagen saaledes ændret:

§ 1.

Det skal . . . . at udøve Fiskeri med Bundslæbevaad (et med tunge Jernkættinger, Jernstænger, eller anden svær Vægt belæsset Vaad, der med Sejl eller Dampkraft slæbes og skraber langs med Bunden — det engelske Trawl).

§ 2.

Som Regeringsforslaget, hvilket Forslag under 9. Marts 1872 derefter blev ophæjet til Lov.

Naar man læser Folkethingets Udvalgsbetænkning til dette Lovforslag, saa findes der ud-talt, at „naar Forbud skal opstilles imod et Fiskeredskab, da synes det at være den første Betingelse, at det fremsættes klart, hvad det er for et Slags Redskab, Talen er om“. Heri give vi Udvalget Ret. Vi vilde endog hellere sige, ikke at det „synes“, men at det „er“ den første Betingelse ved denne, ikke mindre end ved enhver anden Lov, at dens Gjenstand er klart fremsat. Denne Egenkab have vi med fuld Ret tillagt Ministeriets Forslag; vi maa derimod tilstaa, at Folkethings-Udvalget ikke har været heldig dermed i den foretagne Ændring; thi denne fremstiller netop Lovens Gjenstand, Redskabet, der skal forbydes, saa forvirrende, at det meget undrer os, at den højtærede da-værende Indenrigsminister allerede under Sagens 2den Behandling i Folkethinget (Folketh. Tid. 1871—72 Sp. 5306—7) kunde finde sig i, at hans klare Forslag blev forandret til et uklart, og at forlade det Standpunkt, der var indtaget fra først af (se Motiverne), at forbyde alle Vaad, der slæbes med Fartøjer. Hvilkens var da Lovens egentlige Hensigt, hvorledes er den bestaffen og hvad har den udrettet? Vi ville søge at besvare disse Spørgsmaal.

Naar henses til, hvad der var gaaet forud, de allevegne fra indløbne Klager og Regeringens egne Motiver til det fremlagte Lovforslag, saa forekommer det os, at der ikke kan lades Tvivl tilbage om, at Hensigten nærmest maatte være at forbyde Brugen af de for vore Fjorde og Smaavande indrettede Smaavaad (Zeesen), der drages af mindre Fartøjer paa 6 til 10 Tons, og som toges i Brug her i 1871, efter at de Aaret forud formedelst Forbud vare blevne husvilde i de Danmark frarøvede Hertugdømmer Slesvig og Holsten, disse under Brugen vidt omværende Redskaber, som, hvor der færdedes med dem, voldte den menige Fiskerbefolkning et utaaleligt Afbræk i